

§ 2.

Nařízení toto nabývá účinnosti dnem vyhlášení; provedením jest pověřen ministr pro správu průmyslu, obchodu a živností.

Tusar v. r.

Švehla v. r.	Dr. Heidler v. r.
Habrman v. r.	Houdek v. r.
Hampl v. r.	Dr. Veselý v. r.
Dr. Horáček v. r.	Prášek v. r.
Staněk v. r.	Stříbrný v. r.

Čís. 412.

Zákon ze dne 15. července 1919 o povinném očkování proti neštovicím.

Podle usnesení Národního shromáždění nařizuje se:

I.

Ustanovení všeobecná.

§ 1.

Říditi očkování proti neštovicím přísluší správě státní.

§ 2.

Očkování smějí prováděti jen lékaři, oprávnění provozovati lékařskou praxi v území platnosti tohoto zákona.

§ 3.

Očkování (odd. II. až IV. zák.) nařizují státní úřady zdravotní.

Jest rozeznávati očkování a přeočkování dětí a očkování z nutnosti.

II.

Očkování a přeočkování (revakcinace) dětí.

§ 4.

Očkováním proti neštovicím jest povinno dítě v kalendářním roce, ve kterém dovrší první rok života. Prvním a druhým přeočkováním jest povinno dítě v kalendářních letech, kdy dovrší 7. a 14. rok života.

K povinnosti této náleží též účastniti se prohlídky výsledku očkování a třeba-li, podrobiti se novému očkování.

Kdyby bylo nutno provésti při této prohlídce opětne očkování, očkující lékař ustanoví, kdy se

má dítě dostaviti k opětne prohlídce nebo k očkování.

Nebyla-li povinnost očkovací splněna v určitém věku z omluvných důvodů, vytčených dále v § 9, nastává znova v příštím roce nebo v dalších letech, až by byla splněna, leda že snad trvají důvody omluvné (§ 9), jež dlužno prokázati nařízeným způsobem před každým povinným očkováním.

§ 5.

Rodiče, nebo jejich zástupci, poručníci, jakož i všichni, jimž je svěřena péče o děti (správcové škol, učitelé, majitelé pensionátů, správci ústavů atd.) jsou odpovědní za splnění této povinnosti.

III.

Nutné očkování, hrozí-li epidemie.

§ 6.

V územích, která jsou nákazou z neštovic ohrožena, nebo kde se neštovice vyskytnou, budiž státními úřady zavedena povinnost, aby se obyvatelé podrobili bez ohledu na věk očkování z nutnosti, jakož i prohlídce výsledku očkování, a třeba-li, novému očkování.

§ 7.

Povinnost tato nastává pro všechny stálé a dočasné obyvatele určitého území, jakmile úřady, jimž jest svěřena veřejná správa zdravotní, prohlásí území toto za ohrožené, nebo zamořené a vybídnu obyvatelstvo veřejnou vyhláškou k účasti na očkování z nutnosti.

V odůvodněných případech může býti tato povinnost uložena jen určitým vrstvám obyvatelstva příslušného území, které se zřetelem k způsobu života, k poměrům bytovým, neb jinakým okolnostem jsou více vydány v nebezpečí nákazy neštoviční.

Jde-li o osoby, nad nimiž dohled, nebo péče přísluší podle zvláštních zákonů neb opatření osobám jiným, jest povinností těchto osob, postarati se o to, aby osoby jim svěřené vyhověly povinnosti očkování z nutnosti.

IV.

Očkování osob vydaných zvýšenému nebezpečí nákazy neštoviční.

§ 8.

Osoby, jež svým zaměstnáním jsou zvláště vydány nebezpečí nákazy neštoviční, jsou povinny podrobiti se očkování nebo přeočkování dříve, než nastoupí své zaměstnání. Zaměstnání tato budou vytčena nařízením.

V.

Ustanovení společná.

§ 9.

Povinnosti očkovací, uvedené v předchozích ustanoveních (odd. II. a III.) jsou sprostěni:

- a) Kdo se vykázal platným lékařským vysvědčením, že byli nejdéle 5 let před tím s úspěchem očkováni nebo přeočkováni, nebo že v téže době přestáli pravé neštovice.

Tím není zrušena ani změněna povinnost podrobiti se očkování v dalších letech podle ustanovení § 4.

- b) Ti, u nichž lékař, obstarávající veřejné očkování, shledal, že by očkováním proti neštovicím mohl být jejich zdravotní stav ohrožen.
- c) Kdo se vykázal u obecního úřadu neb lékaře, který provádí veřejné očkování, stvrzením lékaře, ustanoveného ve veřejné zdravotní službě, že jest očkování u nich nemožno, nemá-li být jejich zdraví ohroženo.

Pro osoby uvedené v § 8 platí toliko omluvný důvod uvedený pod a) § 9.

§ 10.

Kdo se nemůže pro svůj zdravotní stav dostavit k veřejnému očkování, ale jest povinen a schopen podrobiti se očkování a pro koho neplatí omluva ve smyslu § 9 zákona, může být očkován v místě, kde se zdržuje, neb i ve svém bytě.

Každý jest povinen pustiti lékaře, provádějícího veřejné očkování, i ty, již mu pomáhají neb vedou zápisy, do domu nebo do bytu.

Nemožnost dostavit se k očkování (odst. 1., § 10) musí být prokázána vysvědčením lékařským neb aspoň závazným prohlášením obecního starosty nebo jeho zástupce.

§ 11.

Kdo se nedostaví, ač povinen, k očkování nebo přehlídce bez řádné omluvy anebo se nepostará o to, aby se osoby (dítky) jeho péči a dohledu svěřené k očkování dostavily nebo byly předvedeny neb řádně byly omluveny, budiž zvláště vybidnut, aby tak učinil do určité doby, anebo se vykázal řádnými omluvnými důvody; jinak bude proti němu zakročeno prostředky donucovacími (§ 15).

§ 12.

Uživatelé bytů jsou povinni dodati majetníku domu neb jeho zástupci na vybidnutí seznam veškerých obyvatel bytů stálých i dočasných, nebo jednotlivých členů domácnosti, již mají být očkováni (§§ 4 a 7 zák.).

Majetníci domů nebo jejich zástupci jsou povinni, na vyzvání obecního úřadu předložiti úplné seznamy osob, povinných očkováním.

Povinnost úřadů, vedoucích matriky narozených, předkládati potřebné výkazy, se tím nemění.

Podrobná ustanovení budou vydána nařízením.

VI.

Úřední kompetence.

§ 13.

Ustanovení zákona z 30. dubna 1870, č. 68 ř. z., o organizaci veřejného zdravotnictví a zákona z 14. března 1913, č. 67 ř. z., o zamezování a potlačování nemocí sdělných se tímto zákonem nemění.

Podle toho o všech věcech, které se týkají očkování proti neštovicím, přísluší rozhodovati úřadům, jimž je svěřena veřejná správa zdravotní. V nejvyšší instanci rozhoduje ministerstvo veřejného zdravotnictví a tělesné výchovy.

Stížnosti (odvolání) podané do rozhodnutí a opatření, která se stala podle tohoto zákona nebo prováděcích nařízení, nemají odkládacího účinku; výjimka nastává toliko, jde-li o výkon nálezů trestních (§ 15).

V odůvodněných případech, kdyby vznikla straně neodčinitelná škoda, může na stížnost úřad, jenž vydal rozhodnutí, k žádosti strany povolit odklad až do rozhodnutí vyšší instance.

§ 14.

Politické okresní úřady mohou vykonati domovní prohlídky podle ustanovení §§ 3 a 5 zákona z 27. října 1862, č. 88 ř. z., jsou-li tyto prohlídky nutné z důvodů policejné-zdravotních.

VII.

Ustanovení trestní.

§ 15.

Pokud neplatí všeobecné trestní zákony, trestají se přestupky a opominutí tohoto zákona nebo nařízení, podle něho vydaných, úřady politickými pokutou od 10 do 100 K, nebo vězením od 24 hodin do 8 dnů.

Jde-li o schválné opětné oddalování povinnosti očkovací, může být vyměřena pokuta až do 200 K, nebo vězení až do 14 dnů.

U osob zřejmě majetných neb u takových, u nichž podle okolností, známých úřadu, nemůže být peněžitá pokuta pokládána za dostatečný trest, může být, opakuje-li se přestupek, vyměřen ihned trest vězení, jež nelze změnit v peněžitou pokutu.

§ 16.

Pokuty případnou obcím, v jejichž obvodu byl trestní čin spáchán, a budiž jich užito ve prospěch veřejného zdravotnictví.

VIII.

Náklady a odškodnění.

§ 17

Ze státního fondu se hradí:

- a) náklady na zřizování, udržování a provozování ústavů pro výrobu očkovací látky;
- b) náklady na veškerá veřejná očkování a revakcinace; náklady na lymfu očkovací, její zasílání, cestovné, diety a odměny očkujícím lékařům, pokud tyto náklady podle zvláštních závazkův a ustanovení nenesou fondy zemské. Cestovné, diety a odměny lékařům očkujícím, pokud mají být hrazeny ze státní pokladny, budou vyměřeny zvláštním nařízením.

§ 18.

Obce mají spolupůsobiti při veřejném očkování (§ 4, lit. d, zákona z 30. dubna 1870, č. 68 ř. z.) a mají nésti náklady na opatření a upravení místností pro očkování, výlohy personálu mimo lékaře očkujícího a výlohy za kancelářské potřeby, nutné pro obecní evidenci očkovaných.

IX.

Ustanovení závěrečná.

§ 19.

Výroba očkovací látky jest vyhrazena ústavům státním, k tomu cíli zřízeným a schváleným. Dozor na výrobu mají odborné orgány státní.

Pro veřejné očkování smí být použito jen očkovací látky, vyrobené v ústavech státních.

O obchodu lymfou očkovací budou vydána zvláštní ustanovení.

§ 20.

Lékaře, provádějící veřejné očkování ve smyslu tohoto zákona, imenují a jejich působnost vymezují úřady, jimž je svěřena veřejná správa zdravotní. Tyto úřady stanoví též počet a místo shromaždišť očkovacích. Pro lékaře očkující budou vydány zvláštní instrukce.

§ 21.

Veřejné očkování (§§ 4, 7 a 8 zák.) jest bezplatné; lékaři, kteří je konají, nesmějí od stran za úkony očkovací ani přijímat ani požadovati odměny.

Přestupky tohoto nařízení se trestají cestou disciplinární.

§ 22.

Vykonávati opatření podle tohoto zákona v obvodu vojenské správy přísluší vojenským úřadům.

O tom se mají dohodnouti vojenské i zdravotní úřady.

§ 23.

Zákon tento nabývá účinnosti dva měsíce po vyhlášení. Pro území Slovenska bude po-

čátek jeho účinnosti vyhlášen zvláštním nařízením.

§ 24.

Ministru veřejného zdravotnictví a tělesné výchovy se ukládá, aby tento zákon provedl ve shodě s účastněnými ministry.

T. G. Masaryk v. r.

Tusar v. r.

Houdek v. r.,

v zastoupení nepřítomného ministra veřej. zdravotnictví a tělesné výchovy.

Čís. 413.

Nařízení vlády republiky Československé ze dne 22. července 1919

o zřízení fondu pro zlevnění oděvních potřeb ve prospěch nejméně majetných obyvatel, jimž se současně zrušuje nařízení vlády republiky Československé ze dne 16. června 1919, č. 335 Sb. z. a n.

Na základě zákona ze dne 24. července 1917, č. 307 ř. z., a uherského zákona čl. LXIII z roku 1912 a L z roku 1914 nařizuje se:

§ 1.

Veškeré, na základě vládních nařízení ze dne 27. května 1919, č. 267 Sb. z. a n., a ze dne 10. června 1919, č. 310 Sb. z. a n., uložené peněžité pokuty a výtěžky za zboží ve prospěch státu propadlé jest odvésti fondu tvořícímu se pro zlevnění oděvních potřeb ve prospěch nejméně majetných obyvatel, jehož správou se pověřuje ministerstvo pro zásobování lidu v dohodě s ministerstvem obchodu a ministerstvem financí.

§ 2.

Nařízení vlády republiky Československé ze dne 16. června 1919, č. 335 Sb. z. a n., a veškeré právní účinky na základě tohoto nařízení vzešlé do té doby, kdy nynější nařízení nabude právní moci, se tímto zrušují.

§ 3.

Nařízení to nabývá účinnosti dnem vyhlášení.

§ 4.

Provedením tohoto nařízení pověřuje se ministerstvo pro zásobování lidu.

Tusar v. r.

Švehla v. r.

Staněk v. r.

Dr. Horáček v. r.

Dr. Heidler v. r.

Dr. Veselý v. r.

Dr. Winter v. r.

Prášek v. r.

Hampl v. r.

Houdek v. r.